

Mulhatlanul szükségesnek tartom tehát, hogy az országos erdei alap jövedelmei, — mindaddig, míg ezt az ország érdeke megkívánja, első sorban a kopárok erdősítésére fordítottassanak, annnyival is inkább, minthogy az erdősítések elhalasztása — nem tekintve a közvetlen károkat — a jövőben még nagyobb kiadásokat fogna okozni.

Az erdőőri szakiskolák költségeit, melyek eddig ezen a czimen irányoztattak elő, tekintve, hogy az országos erdei alap jövedelmeire, az előadottak szerint, más irányban van szükségem, külön czim alatt irányoztam elő.

Lapszemle.

A bükkfa nemei és földrajzi elterjedése. A „Bulletin de la société centrale forestiere de Belgique“ 1896. évi február havi füzetében A. Wesmaeltől egy érdekes czikk jelent meg, melyet kivonatossan az alábbiakban közlök.

A Fagusok családja többféle fanemet foglal magában és pedig: I. osztály *Eufagus*. Levelek őszszel lehullanak; rügylevelek fodrosan állanak. 1. *Fagus ferruginea*. (Hazája Északamerika.) — 2. *F. sylvatica*. (Hazája Európa.) — 3. *F. Sieboldii*. (Hazája Japán.) — 4. *F. Obliqua*. (Hazája Chili.) — 5. *F. antarctica*. (Hazája Chili déli része.) — 6. *F. Gunnii*. (Hazája az oláhországi hegyek.) — 7. *F. alpina*. (Hazája Chili déli része.) — 8. *F. procera*. (Hazája Chili déli része.) — II. osztály. *Nothofagus*. Levelek örökzöldek; rügylevelek nem állanak fodrosan. 9. *Fagus Dombeyi*. (Hazája Chili déli része.) — 10. *F. betuloides*. (Hazája Délamerika egész a Tüzföldig.) — 11. *F. Menziesii*. 12. *F. Fusca*. 13. *F. Solandri* és 14. *F. clifortioides*. (Hazájok Uj-Zéland.) — 15. *F. Cunninghamii*. (Hazája Oláhország.)

A közönséges erdei bükknek (*Fagus sylvaticá*-nak) szintén többféle válfaja van, melyek azonban nem birnak erdészeti jelentőséggel, hanem csak mint diszfák szerepelnek. A válfajok különben: *Fagus sylvatica purpurea*. (Vérbükk.) Vérpíros levelekkel. Duroi találta a thüringiai erdőkben. Pollini szerint előfordul az

Alpesek déli lejtőin. Mesterségesen meg van telepítve Mons környékén az ottani krétás talajon. Héverlében van egy vérbükk, mely 1 m-nyire a föld fölött 4·1 m kerülettel bír, Longchampsban a vérbükkök 3·75 m kerületűre megnövekednek. Átalában véve a vérbükk valamivel gyorsabban nő, mint a mi erdei bükkfánk. Oltás által a biborszín határozottabbá válik, a levelek nagyobbra nőnek, azért diszfának mindenesetre az oltott vérbükk alkalmazandó.

Fagus sylvatica pendula. Szomoru bükk zöld levelekkel.

Fagus sylvatica pendula purpurea. Szomoru bükk biborszínű levelekkel.

Fagus sylvatica cristata. A levelek fésű alakjában helyezkednek el az ágakon. (Fésűs bükk.) Poederlé azt mondja, hogy ezt a fajt Turgot marquis állította elő, a kitől ő 1787-ben kapott egy ilyen fát.

Fagus sylvatica asplenifolia. Páfrányalaku levelekkel.

Fagus sylvatica heterophilla. Különböző alaku levelekkel.

Fagus sylvatica heterophilla laciniata. Bevágott levelekkel.

Fagus sylvatica argenteo-marginatis. Levelek fehér erekkel.

Fagus sylvatica aureo-marginatis. Levelek sárga erekkel.

Fagus sylvatica tricolor. Biborszínű leveleken rózsaszínű erek.

Fagus sylvatica pulverulenta. Fehéren pettyezett levelekkel.

Fagus sylvatica microphilla rotundata. Apró kerek levelekkel.

Ez a faj előállított a Seguenoti kertben — Bourg-Argentában.

Fagus sylvatica grandidenta. Erősen fűrészelt szélű levelekkel.

Fagus sylvatica latifolia. Széles levelekkel. MM. Simon Louis katalógusában a közönséges bükkfának következő válfajait sorolja fel:

Fagus sylvatica atropurpurea Brocklesby. *F. sylv. pendula* Bornyensis. *F. sylv. Milton variety*. *F. sylv. Pagnyensis*. *F. sylv. Rimillyensis*. *F. sylv. retroflexa*. *F. sylv. tortuosa*. *F. sylv. undulata* és *F. sylv. pyramidata*. Mindezen válfajok szaporíthatók oltás által és pedig hasítva vagy egymásra való helyezés által.

A bükkfának földrajzi elterjedése.

A bükk szereti a mérsékelt nedves aljakban gazdag és televényes meszes agyagtalajt. A granitból származó földben nem tenyészik jól.

A bükkfa Ferve szigetétől kezdve Norvégiában egész a 60 szélességi fokig fordul elő, keletfelé aztán tenyészeti határa — már tudniillik az északi szélességet véve — leszáll, Varsóig, Volhyniáig, Krimiaig és a Kaspi tengeréig egészen a 45. fokig.

A bükknek észak felé való elterjedését keleti Európában akadályozza télen a nagy hideg, és nyáron a nagy szárazság, nyugoti Európában pedig az a körülmény, hogy nyáron nincs elég melegség. A tengerszín feletti emelkedés és a hegyoldaloknak az égtájak felé való fekvése szintén nagyban befolyásolja a bükk előfordulását. Svájcban és Németország déli részén a bükk tenyészeti határa a déli hegyoldalokon 211 *m*-rel magasabban fekszik. A Konstanztól kezdve keletre a bükk a nyugati oldalokon 16 *m*-rel magasabbra hatol fel, mint a keleti oldalakon. A Ventoux hegy északi oldalán a bükk 1576 *m* tengerszín feletti magasságig hatol fel, a déli oldalakon 1666 *m*-ig.

A Kárpátok lejtőin a bükk tenyészeti határa 942 *m* és 1267 *m* között változik. Helvéczia keleti részén egész 1494 *m* tengerszín feletti magasságig lehet a bükkfát találni, Genf körül pedig 1171 *m*-ig hatol. A Jurahegységben a jegenye fenyővel elég nagy kiterjedésű erdőket képez s itt előfordulása a 400 *m* tengerszín feletti magasságtól kezdődik.

Az olasz Alpeseken a bükk 1574 *m*-ig, az Apennineken 1970 *m*-ig; az Etna hegységen 2160 *m*-ig és az európai Törökországban 1494 *m*-ig hatol fel. Ilyen nagy tengerszín feletti magasságban azonban a bükk csak bokor alakjában jelenik meg. A bükk alsó tenyészeti határa rendkívül változó; így a Ventoux hegy északi oldalán az leszáll egész a 310 *m*-ig, míg a déli oldalakon az 1150 *m*-ig, Sziciliában a bükk 1230 *m*-en alul nem fordul elő. Körülbelül 149 napi nyugalom után a bükkfa tenyészetéhez az összes tenyészeti idő alatt legfeljebb 4600° hőmérsék összeget kíván. Maderiában azonban a bükk olyan helyeken is tenyészik, hol az évi hőmérsékösszeg a 7000°-ot meghaladja.

Nem fordul elő azonban a bükk Európa délnyugati síkjain a nyári nagy szárazság miatt. Egyébiránt másutt is hiányzik a bükk, ha a meleg hónapok alatt hosszabb ideig tartó szárazságok szoktak lenni.

Franciaország északi részén a bükk alsó tenyészeti határa

zérus tengerszin feletti magasságig, a Pyrenékben 7 *m*-ig, a déli Alpeseekben 350 *m*-ig; Korsikában 700 *m*-ig száll alá. A bükk felső tenyészeti határa a Vosgesekben 1250 *m*; a Jurahegységben 1550 *m*-ig, a déli Alpeseekben 2000 *m*-ig; a Pyrenékben 2100 *m*-ig; Korsikában 1800 *m*-ig terjed.

(Közli: *Péck D.*)

Az 1896. évi tavaszi erdészeti államvizsgák.

Az idei tavaszi államvizsgák április hónap 20.-a és május hónap 6.-a között tartattak meg.

A vizsgáló-bizottságban *B e d ö* Albertnek, mint az államvizsgáló-bizottság állandó elnökének helyetteseként *Sóltz Gyula* miniszteri tanácsos elnöklele alatt *Fekete Lajos* m. kir. főerdőtanácsos és erdőakadémiai tanár és *Podhradszky András*, *Fülöp szász Coburg Gothai* herceg erdőigazgatója mint vizsgálóbiztosok s végül *Csik Imre* kir. erdőfelügyelő, mint vizsgálóbiztos és jegyző vettek részt.

A vizsga letételére összesen 30-an kértek engedélyt, kik mind engedélyt nyertek és pedig feltétlent 24-en s feltételes engedélyt 6-an.

Az engedélyt nyertek közül megjelentek 29-en, egy pedig a feltétlen engedélyt nyertek közül a vizsgáról elmaradt.

Az írásbeli vizsga az Országos Erdészeti Egyesület székházának nagytermében április 20.-án és 21.-én tartott meg, mely napokon a vizsgát tevőknek két-két kérdést kellett megfejtjenök. A kérdések erre a vizsgára is az Orsz. Erd. Egyesület és a selmeczi erdőakadémia által ajánlott kérdések közül választattak.

Az írásbeli kérdések a következők voltak :